

На Антильскыѣ острова твърдѣ много ся ражда индиго, памукъ, табакъ, сичкитѣ Азіятски и Африкански произведенія. Европейскитѣ растенія и добытѣцитѣ ся вждѣтъ скоро. Манценилло, ядовито дрѣво, расте тука на морскыѣ брегове въ множество.

Най главни отъ Антильскыѣ острова сѣ: *Гаити* или *Сентъ-Доминго*, когото испървомъ Христофоръ Колумбъ нарекалъ Испаньола. Тоя островъ е най плодоносенъ отъ Антильскыѣ острова, напредъ го быле раздѣлили Французитѣ, които быле на западнѣтъ му часть, и Испанцитѣ, които обладавали источнѣтъ му часть. Въ 1793 лѣто Негритѣ и Мулатитѣ на Французската часть двигнали главѣ и убили своитѣ си владѣтелье; въ 1821 лѣто тѣя направили республикѣ, на която независимостѣтъ опредѣлилъ въ 1825 лѣто Французскій Краль. *Портъ-о-Пренсъ*, главенъ градъ на цѣлый островъ. *Сентъ-Доминго*, първый градъ, когото сѣ основали Европейцитѣ въ Америкѣ, былъ напредъ главенъ градъ на Испанската колонія. И двата тѣя градове иматъ пристанища.

Куба, най голѣмъ отъ Антильскыѣ острова. На него главенъ градъ е *Гавана*, трѣрдѣ добъръ по тѣрговнѣтъ, сѣ яко пристанище.